

חַת־ת לַיּוֹם חֲמִישִׁי פָּרַשַׁת בְּרֵאשִׁית כ"ד תַּשְׁרִי ה'תשפ"ו

מְקַדֵּשׁ לַמַּעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / חֲמִישִׁי עִם רִשׁוֹנִי

בַּתְּקוּפָה הַזֹּאת, הָאֲנָשִׁים שֶׁחִיו בְּעוֹלָם לֹא הִתְנַהְּגוּ בְּדֶרֶךְ שֶׁה' רָצָה. לְמַךְ הִתְחַתֵּן עִם שְׁתֵּי נָשִׁים. אַחַת מֵהֶן כְּדִי לָלֶדֶת יְלָדִים (עֵדָה) וְהַשְׁנִיָּה, רַק כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה לוֹ אִשָּׁה יָפָה (צֵלָה). הוּא חָשַׁשׁ שֶׁאִם יִהְיוּ לָהּ יְלָדִים, הִיא כָּבֵד לֹא תִהְיֶה יָפָה.

לְעֵדָה נוֹלְדוּ שְׁנֵי בָנִים יָבֵל וְיוֹבֵל. יָבֵל הָיָה רוֹעֶה צֹאן שֶׁחִי בְּאֶהֱל וְנָדַד מִמָּקוֹם לְמָקוֹם. הוּא בָּנָה מְקוֹמוֹת לַעֲבוּדָה זָרָה. יוֹבֵל נִגָּן בְּכֵלִים לַעֲבוּדָה זָרָה.

לְמִירוֹת שְׁלֹמֹךְ לֹא רָצָה שֶׁיִּהְיוּ לָהּ יְלָדִים, לְצִילָה נוֹלְדוּ בְּכָל זֹאת. תוֹבֵל קִין שֶׁבָּנָה כְּלִי עֲבוּדָה וְכוּ וְנִעְמָה שֶׁאֲחֵר כִּף הָיְתָה לְאִשְׁתּוֹ שֶׁל נֹחַ.

תִּהְלִים / יוֹם כ"ד לַחֲדָשׁ פָּרָקִים קי"ג – קי"ח

פָּרָקִי הַתִּהְלִים אוֹתָם אֲמָרִים הַיּוֹם, הֵם הַפָּרָקִים אוֹתָם אֲמָרִים בַּתְּפִלַּת הַלֵּל!

אַחַד הַפָּסוּקִים הוּא "רַם עַל כָּל גּוֹיִים ה'" – ה' מְרוֹמֵם יוֹתֵר מִכָּל הָעַמִּים.

חֲסִידוֹת מְסִבִּירָה שֶׁהַפָּסוּק גַּם מְסַפֵּר לָמָּה אֲמָרִים הַגּוֹיִים- הֵם אֲמָרִים שֶׁה' הוּא מְרוֹמֵם מְאֹד וְאִין לוֹ שׁוֹם קָשֶׁר עִם הָעוֹלָם אַחֲרֵי שֶׁבָּרָא אוֹתוֹ.

כַּמּוֹכֵן שֶׁאֲנוּ הַיְּהוּדִים יוֹדְעִים שֶׁה' לֹא רַק בָּרָא אֶת הָעוֹלָם, אֲלָא בּוֹרָא מְחַדֵּשׁ אֶת הָעוֹלָם מְדִי שְׁנִיָּה וְדוֹאֵג לְכָל פֶּרֶט וּפֶרֶט קֵטָן בְּעוֹלָם (אֲפֹלוּ עֲלֶה שְׁנִידֹף בְּרוּחַ) בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית!

תניא / אגרת הקדש סימן כ"ד (כ"ד תשרי שנה פשוטה)

היום לומדים אגרת מפרסמת של האדמו"ר הזקן ביה הוא מלמד על אי דבור במהלך התפלה. תארו לכם שאתם מחכים הרבה זמן לפגוש אדם מיוחד. סוף סוף, הוא מודיע לכם שיגיע לבקר בביתכם מחר. אתם תהיו מאד מרגשים. הרי המתנתם כל כך הרבה זמן. תארו לכם שהאורח המיוחד מגיע ואתם אפילו לא הולכים לדבר אתו. אתם מחליטים שעליכם ללכת לקניות, או לשחק איזה משחק עם השכן. האם זה לא התנהגות משונה? חיבתם זמן כה רב, וכעת כשהאורח מגיע, אתם פשוט מבזבזים את הזמן ושוכחים על ההתלהבות שלכם האורח... עליכם להקדיש זמן להיות יחד אתו, ולא לעשות שום דבר אחר. במיוחד לא דברים שאינם חשובים כל כך.

ה' הוא כמו מלך מיוחד ביותר, ואין באפשרותנו לראותו בכל עת. אנו מבקשים מה' שישלח לנו את משיח עכשיו, שאז נוכל לראותו כל הזמן.

אולם אפילו בזמננו, זוכים לכך שה' בא "לבקש" אותנו מדי יום בשעת התפלה כאשר מתכוננים למלות התפלה, אפשר להרגיש ה' ממש נמצא שם עמנו.

אם מבזבזים זמן ומדברים בעניינים אחרים, זו התנהגות טפשית ומבישת את ה'.

הוא רוצה שנשמח בזמן שהוא מקדיש לנו, ולא להיות עסוקים בדברים אחרים בו בזמן.

באגרת הזו, האדמו"ר הזקן מתקן תקנה, שאף אחד לא ידבר בשעת התפלה בבית הכנסת. מהתחלה ועד סוף הקדיש האחרון!

אם אדם מדבר (וזו לא היתה טעות, או שלא ידע מכך) עליו לבקש מחילה מה' בפני שלושה אנשים, על כך שלא התנהג כפי שראוי היה שינהג.

כאשר נזהרים ומקפידים שלא לדבר במהלך התפלה, ה' יתן שפע של ברכות!

היום יום / כ"ד תשרי

היום הרבי מסביר קצת על התועדות.

קודם כל התועדות היא יסוד מאד חשוב למי שרוצה להיות חסיד.

על ידי שלוקחים חלק בהתועדות יש יותר אהבת ישראל.

כיצד פועלת התועדות? הרבי אומר היום כיצד יש לערוך אותה:

אחד האנשים צריך להנהיג את ההתועדות. עליו לדבר כיצד אפשר להיות יהודי טוב יותר וחסיד טוב יותר, ולשפר את ההנהגה.

יש להקדיש זמן ללמוד חסידות ולוודא שלומדים באמת באותו זמן (קביעות בנפשו). החסיד שמנהיג את ההתועדות (ראש המדברים) לא צריך להרגיש כאלו הוא טוב יותר מהאחרים ולכן יש לו הזכות לומר להם מה לעשות. הוא צריך לדבר לעצמו, בין שעליו גם כן להשתפר.

אם הוא מדבר על ענין שאין לו קשר בו (למשל דבור תוך כדי תפלה) הוא עדין צריך להתבונן ולחשב כיצד יוכל להשתפר באותו ענין (למשל לכבד יותר כאשר הוא מתפלל) כך, כאשר הוא מדבר, כל הנוכחים בהתועדות יוכלו להקשיב לו ולרצות לעשות את מה שהוא אומר. עליו להקפיד מאד שלא לפגוע באף אחד כאשר הוא מדבר!

התועדות חסידית היא תמיד באפן של אהבת ישראל וזהירות ברגשותיהם של אנשים אחרים.

ספר המצוות / מצוות עשה ק"ז

המצוה היומית, **מצוות עשה ק"ז**, היא מצוה אותה למדנו לפני מספר שבועות. אם אדם נטמא בטמאת מת, (נגיעה בגוף של אדם שנפטר) הוא צריך לקיים ההלכות לגבי זמן הטמאה ולגבי התהליך שעליו לבצע כדי להטהר.

רמב"ם / הלכות בליים פרקים ג', ד', ה'

היום לומדים על בליים ואיך הם נטמאים.

בפרק ג' - לומדים על בליים שלא אמורים להזיזם ממקומם כמו ארון גדול, או מכונה כבדה. הם אינם יכולים להטמא.

פרק ד' - מסביר שלושה סוגים של בלי עץ שאינם בליים.

1. בליים שהם רק לשמוש של אנשים (לא יכולים להטמא) למשל סלם.
 2. בליים שמשמשים אנשים עבור בליים אחרים (יכולים להטמא) למשל שלחן היות ומשמש לאכול, וגם מניחים עליו דברים, או מטה היות וגם מניחים עליה שמיכות.
 3. בליים שמשמשים רק עבור בליים אחרים. אם זה רק עוזר כאשר משתמשים בו זה תמיד טהור- למשל פמוט, שמחזיק נר או שמן. אבל אם זה משמש בכלי בפני עצמו גם כאשר לא משתמשים בו בשמוש הרגיל (למשל מכסה של קפסא או ארנק) אז זה יכול להטמא.
- לומדים גם מתי חלק אחד של הכלי בטל, בגלל שאין לו תפקיד משל עצמו למשל הקשויט שעל הסבין.
- פרק ה' -** מסביר מתי בלי נחשב בלי ויכול להטמא- הכלי צריך להיות גמור ברמה שנתן להשתמש בו, ואם הוא אינו בלי קבול, עליו להיות עשוי לשם בלי. לכן, אם אדם סיים להכין קערה למשל, אפלו אם לא קשט אותה עדיין, הקערה יכולה לקבל טמאה.

דרכי החסידות / ויעקב הלך לדרכו

באסרו חג מתחילים את עבודת "ויעקב הלך לדרכו" אחרי כל החגים.

כמו אדם שעושה עסק, ולווה כסף על מנת להתחיל, אנו לווים הרבה כחות מה' במהלך החגים. בעת הגיע הזמן לפרק את הכחות האלה ולהתחיל להשתמש בהם כדי לתת חיות בלמוד, בתפלה ולחיות כמו חסיד במשך כל השנה בולה.

הדבר נועד להזכיר לכלנו לקחת את הכחות המיוחדים שקבלנו במהלך חגי תשרי ולשאת אותם איתנו לכל השנה.

לקחת את כל הדברים המיוחדים, הספורים ששמענו, ההתעוררות שחשנו, ההחלטות שהחלטנו, הרגשות הטובים שהרגשנו כלפי המשפחה שלנו והיהודים אתם היינו בחג, ולעשות כל מאמץ לשמר אותם במהלך ימות השבוע הרגילים.. החל מהיום!

~

היום "אסרו חג" בחוץ לארץ. ואתמול צינו זאת בארץ ישראל – יום אחרי שמחת תורה.

האם תהיתם פעם מה משמעות המלים אסרו חג?

אסרו הכוונה לקשור. משתמשים ביום אחרי החג לקשר את היום טוב לשאר השנה.

הַגִּמְרָא אוֹמֶרֶת שְׂאֵם מְקַנְשִׁים אֶת הַיּוֹם הָרִגִּיל לְיוֹם טוֹב עַל יְדֵי שְׁמִתֵּיחֲסִים אֵלָיו כְּיוֹם מִיחָד יוֹתֵר,
בְּאֻמָּצְעוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה נוֹסְפִים כְּפִי שְׁעוֹשִׁים בְּיוֹם טוֹב, ה' מַחְשִׁיב זֹאת כְּאִלּוּ בְּנִינוּ מְזַבְּחַ וְהַקֶּרֶבֶן
עָלָיו קָרְבָּן.